

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/83/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123207056
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123207056.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Advokátska kancelária REMEDIUM LEGAL, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 513,96 eur. s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že úver poskytnutý na základe Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, č. 0025234794, z 02.06.2008, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 513,96 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 12 % ročne zo sumy 513,96 eur, od 30.07.2023 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, č. 0025234794, z 02.06.2008 v časti VI. Vyhlásenia Klienta, bod 2., v znení: „Súhlasím so spracovaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „OP“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky a/alebo CFH, za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov, plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v OP. Súhlas udeľujem súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, č. 0025234794, z 02.06.2008 v časti VI. Vyhlásenie Klienta, bod 4., v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s (a) OP, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mi bol písomne doručený a prevzal som ho.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., k Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, č. 0025234794, z 02.06.2008 v čl. V. Zúčtovanie, úhrada a platba, v bode 25. v časti, v znení: „V prípade uvedenia

nesprávneho čísla účtu alebo variabilného symbolu na platobnom príkaze bude Banka považovať úhradu za nezrealizovanú. Klient určuje a súhlasí s tým, že Banka priradí platby k záväzkom Klienta v poradí určenom podľa uváženia Banky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., k Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, č. 0025234794, z 02.06.2008, v čl. XI. Mimosúdne riešenie sporov a Rozhodcovská doložka, v bode 61., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy sa budú riešiť prednostne dohodou zmluvných strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety, Banka navrhla a Klient súhlasil s tým, že v akomkoľvek spore, nároku alebo rozpore vzniknutom zo Zmluvy, alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) bude rozhodovať Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie podľa jeho rozhodcovských pravidiel, ktoré sa na základe tohto odkazu stávajú súčasťou tejto Zmluvy alebo príslušný všeobecný súd. Sídлом rozhodcovského konania je Bratislava. Jazykom rozhodcovského konania bude slovenský jazyk.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Žalovaný p o v i n ý nahradíť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 25.07.2023 sa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ďalej žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 513,96 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia a tiež sa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

1.1 Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela spotrebiteľskú zmluvu č. 0025234794 (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úverového rámca 995,82 eur s mesačnou splátkou 33,19 eur. Dňa 02.03.2009 došlo k navýšeniu úverového rámca na sumu 1.500,- eur a dňa 22.07.2011 na sumu 1.950,- eur. Z poskytnutého úverového rámca vyčerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 3.028,14 eur a uhradila sumu v celkovej výške 3.542,10 eur. Podľa žalobkyne zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h/ a j/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj len „ZoSÚ“), preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Pri poskytnutí úvere vo výške 3.028,14 eur sa žalovaný na jej úkor mohol bezdôvodne obohatiť o sumu 513,96 eur. Bezdôvodné obohatenie vo výške 513,96 eur pozostáva z časti splátky zo dňa 27.09.2012 vo výške 65,- eur (z toho časť vo výške 59,48 eur pripadá na istinu a časť vo výške 5,52 eur nad istinu poskytnutého úveru) a zo splátok od 10.10.2012 do 25.08.2015 vo výške 508,44 eur (5,52 eur + 508,44 eur = 513,96 eur). O podozrení, že sa žalovaný na jej úkor mohol bezdôvodne obohatiť sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

1.2 Žalobkyňa ďalej uviedla, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v časti VI. Vyhlásenia Klienta, bod 2., bod 4., Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro a v čl. V. bod 25., v čl. XI. Mimosúdne riešenie sporov a rozhodcovská doložka bod. 61. Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s..

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

2.1 Žalovaný vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie, nakoľko pohľadávka zo zmluvy o úvere bola dňa 14.09.2016 postúpená na nového veriteľa a preto žalovaný nedisponuje, minimálne v rozsahu petitu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, pasívnou vecnou legitímáciou. Postupca už nie je účastníkom zmluvného vzťahu.

2.2 Čo sa týka tvrdenia o absencii povinných náležitostí úverovej zmluvy žalovaný uviedol, že v spornom prípade bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere vo forme kreditnej karty, pri ktorej nie je RPMN možné vypočítať, pričom poukázal na to, že Obchodné podmienky (ďalej aj len „OP“) vytlačené na rube obsahujú indikatívny výpočet RPMN a preto nemožno mať pochybnosti o tom, že žalobkyňa bola

informovaná o výške RPMN vo forme indikatívneho výpočtu, pričom takýto postup považuje Najvyšší súd SR za správny (uznesenie z 29.06.2020, sp.zn. 8Cdo/140/2020). Žalobkyňa bola tiež informovaná o výške štandardnej úrokovej sadzby (22,80 %).

2.3 Žalovaný ďalej vzniesol námietku premlčania. Doba dvoch rokov na uplatnenie práva na súde plynula a plynie od každej ďalšej splátky po dátume úhrady čerpanej istiny úveru. Žalobkyňa poslednú úhradu vykonala dňa 25.08.2015 a žalobu podala až dňa 25.07.2023, a jej údajný nárok je preto konzumovaný námietkou premlčania in eventum. Časť nároku žalobkyne je premlčaná aj v desaťročnej premlčacej dobe, nakoľko žalobkyňa za 10 rokov pred podaním žaloby uhradila len sumu 285,03 €.

2.4 Čo sa týka namietaných zmluvných podmienok uviedol, že ani pri jednej napadnutej zmluvnej podmienke si žalobkyňa nespĺnila svoju dôkaznú povinnosť. Napriek uvedenému uviedol, že je zrejme, že § 91 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách priamo predpokladá, že údaje od klientov žalovaná získava a spracúva pre účely správy ich pôžičiek prípadne vkladov. Dĺžka súhlasu na spracovanie osobných údajov na 10 rokov je nepochybne dôvodná. Aktuálna súdna prax totiž nie len že neurčuje žiadnu premlčaciu dobu na prípadné požadovanie určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale aj v prípade žaloby na určenie bezúročnosti o bezpoplatkovosti poskytnutého úveru a následného vydania bezdôvodného obohatenia súdna prax uplatňuje 10-ročnú premlčaciu dobu na plnenie. V prípade, ak by teda nebolo možné osobné údaje klienta uchovávať 10 rokov od zániku zmluvy, a tým uchovávať ani zmluvnú dokumentáciu, žalovaný by v prípade sporu, akým je napokon aj prebiehajúci spor, nemal žiadnu možnosť obrany. Poukázal aj na ust. § 42 ods. 1 zákona o bankách, podľa ktorého má banka povinnosť minimálne 5 rokov uchovávať všetky doklady o uskutočnených obchodoch. Dohodnutý účel spracúvania osobných údajov vyplýva priamo z § 93a ods. 3 zákona o bankách a banka je oprávnená spracúvať osobné údaje aj bez súhlasu klienta. Spracúvanie osobných údajov na účel interného výkazníctva je preto podľa názoru žalovaného plne legitímne a súd preto nemôže vysloviť neprijateľnosť a tým neplatnosť zmluvnej podmienky, ktorá je vyjadrením zákonnej povinnosti dodávateľa. Okrem toho napadnutá zmluvná podmienka nespĺňa základný predpoklad na určenie neprijateľnosti, a to zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Len v prípade, ak je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve, je možné dospieť k záveru, že došlo k naplneniu predpokladu značnej nerovnováhy.

2.5 Čo sa týka oboznámenia sa s Obchodnými podmienkami poukázal na to, že OP spolu s Cenníkom boli vytlačené na rube zmluvy o úvere. Nie je preto akokoľvek možné spochybníť, že žalobkyňa mala možnosť sa s Obchodnými podmienkami a Cenníkom oboznámiť a tie jej boli riadne predložené a nepochybne nimi dodnes disponuje. Ak sa však s obsahom Obchodných podmienok neoboznámila, tento postup žalobkyne nemôže byť na škodu žalovaného.

2.6 V prípade zmluvných podmienok uvedených v čl. V. Zúčtovanie úhrada a platba poukázal na to, že Obchodné podmienky predložené žalobkyňou nie sú Obchodnými podmienkami, ktoré sú vytlačené na rube zmluvy o úvere a sú a sú teda súčasťou zmluvy o úvere.

3. Žalobkyňa v replike zo dňa 03.10.2023 uviedla, že predmetom postúpenia je len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah a podľa jej názoru postúpením pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nedošlo k prevodu práv alebo povinností, o ktorých sa v spore koná. V zmysle ust. § 530 ods. 1 Občianskeho zákonníka („OZ“) je žalovaný ako postupca stále subjektom legitimovaným, aby sa mohol domáhať akéhokoľvek plnenia voči žalobkyne zo spotrebiteľskej zmluvy. Je preto potrebné, aby účinky rozhodnutia súdu (inter partes) sa vzťahovali priamo voči žalovanému. Navyše podľa § 529 ods. 1 OZ dlžníkovi zostávajú po postúpení zachované všetky námietky proti pohľadávke. Vzhľadom na charakter uplatnených nárokov nie je možné sa ich domáhať od odlišného subjektu ako je žalovaný, ktorý je porušiteľom noriem spotrebiteľského práva a tvorcom zmluvnej dokumentácie. Žalobkyňa poprela, že by formulár s indikatívnym výpočtom RPMN mal by byť súčasťou originálu zmluvy. Úroveň RPMN uvedená v OP v rámci indikatívneho výpočtu rovnako ako pri úrokovej sadzbe sa vychádza z úverového rámca 80.000,- eur. Pokiaľ vychádza zo zmluvy, tak v tejto takýto údaj nie je vyjadrený. Nad rámec argumentácie uvedenej v žalobe, namietala aj absenciu náležitosti podľa § 4 ods. 2, písm. i/ ZoSÚ, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Čo sa týka námietky premlčania, tak táto dôvodná nie je. Pokiaľ ide o 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 7Cdo/268/2021, zo dňa 28.02.2022. Žalobkyňa poprela tvrdenia žalovaného, že ňou predložené OP sa nevzťahujú na predmetnú zmluvu. Bez ohľadu

na formu a veľkosť písma v skutočnosti sa jedná obsahovo o totožné obchodné podmienky, ktoré obsahujú namietané NZP a obe s platnosťou a účinnosťou od 01.01.2008. K spracovaniu osobných údajov uviedla, že je neprimerané, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas, s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov od zániku záväzkového vzťahu a spotrebiteľ nie je oprávnený odvolať súhlas skôr ako až po jednom roku hoci zmluva ani nevznikne. Súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou, navyše bez možnosti odmietnuť alebo ho odvolať, nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. V posudzovanom zmluvnom ustanovení spotrebiteľ podpisom zmluvy vopred udeľuje svoj široko koncipovaný súhlas s poskytnutím (aj citlivých) údajov neurčitým tretím subjektom, a to aj do zahraničia, na ktoré sa ani nevzťahuje povinnosť ich ochraňovať v súlade so zákonom o bankách alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom. Takýmto postupom môže ľahko dôjsť k zneužitiu chránených informácií a citlivých údajov. Žalovaný nestanovuje rozsah osobných údajov, s ktorými nakladá a ich poskytuje neurčitému okruhu neidentifikovaných subjektov. Takáto zmluvná podmienka postráda akýkoľvek rozumný základ a je spôsobilá založiť vážny zásah do súkromného a rodinného života. Predmetná zmluvná podmienka je svojím rozsahom koncipovaná širšie ako len rámec obchodného tajomstva podľa zákona o bankách, avšak v zásade na nakladanie s osobnými údajmi (bez určenia rozsahu) na účel odlišný ako len bankové tajomstvo. V danom prípade klient nemôže zasahovať do textu vyhlásenia. Podľa žalobkyne je taktiež neprijateľné, aby štandardnou zmluvnou podmienkou bolo na spotrebiteľa prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Priemerný spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom, t.j. existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem nemožnosti dovolávať sa súdnej ochrany vychádzajúc z domnienky, že si zmluvné podmienky prečítal, porozumel im a prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi súhlas. Žalobkyňa nemala ani žiadnu možnosť oboznámiť sa s týmito dokumentmi pred uzavretím zmluvy a žalovaný nijako nepreukázal nepochybné fyzické predloženie OP pred uzavretím zmluvy. K započítaniu platieb žalobkyňa uviedla, že problematika neprijateľnosti zmluvnej podmienky, týkajúcej sa poradia započítavania splátok, už bola opakovane jednotne judikovaná, nielen vo vzťahu k nebankovým subjektom, ale aj vo vzťahu ku všetkým známym kamenným bankám. Obdobne poukázala aj na rozhodcovskú doložku.

4. Žalovaný v duplike k nedostatku pasívnej vecnej legitímácie uviedol, že žalobkyňa opomína skutočnosť, že v prípade, ak došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá bola dlžníkovi riadne oznámená, je možné vymáhanie v zmysle ust. § 530 ods. 1 OZ možné len ak preukáže súhlas postupníka s týmto vymáhaním. Pokiaľ ide o údajnú absenciu náležitosti podľa § 4 ods. 2, písm. i/ ZoSÚ, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, poukázal na zmluvu o úvere, kde je uvedené, že mesačná splátka je vo výške 1.000,- Sk. Splatnosť mesačnej splátky bola v zmysle OP žalobkyne oznamovaná vo výpise. Podľa žalovaného rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci sp.zn. C-485/19 nehovorí o tom, že pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy je možné bez ďalšieho aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu. Súdny dvor má za to, že uplatňovanie všeobecnej trojročnej premlčacej doby je plne v súlade s právom Únie. Problematický sa mu však javí začiatok plynutia takejto lehoty stanovený dňom vykonania úhrady. Výklad, ktorý podal v uznesení Najvyšší súd SR, sp.zn. 7Cdo 268/2021, zo dňa 28.02.2022, je v očividnom rozpore so závermi prijatými Rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19. Žalovaný v zmluvnom ustanovení čl. V., bod 25. OP nevidí žiadnu nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Práve naopak, konkrétne zmluvné dojednanie vyvažuje postavenie zmluvných strán. V opačnom prípade by bola miska váh prevážaná výrazne na stranu spotrebiteľa, nakoľko aj v prípade ak dlžník uhradí splátku, ktorú veriteľ nemá z objektívnych dôvodov možnosť identifikovať (z dôvodu neuvedenia správneho variabilného symbolu ako najnákladnejšieho identifikátora platby) musel predpokladať jej úhradu. V tejto súvislosti poukázal na § 21 ods. 2 zákona č. 492/2009 Z.z..

5. Súd vykonal dokazovanie listinami a to: žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty, obchodné podmienky, výpis, prehlásenie občianskeho združenia, zmluva o postúpení pohľadávok s príl., protokol, oznámenie o postúpení pohľadávok, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

5.1 Žalobkyňa dňa 29.05.2008 vyplnila Žiadosť aktiváciu pôžičkovej karty Quatro. V čl. II. je uvedený schválený úverový rámec 30.000,- Sk (995,81 eur) so štandardnou mesačnou splátkou 1.000,- Sk (33,19 eur). Podľa článku VI. Žiadosti s názvom „Vyhlásenia klienta.“ sa nachádza nasledujúce ustanovenie: Prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. Zo strany banky bola žiadosť schválená dňa 02.06.2008.

5.2 Z Prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že na uvedené združenie sa obrátila žalobkyňa so žiadosťou, že potrebuje poradiť so zmluvou, ktorú uzavrela so spoločnosťou VÚB, a.s.. Dňa 04.04.2022 im predložil zmluvu. Informovali ho o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a taktiež o tom, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

5.3 Žalovaný v podaní zo dňa 30.06.2016 oznámil žalobkyni postúpenie pohľadávky zo zmluvy č. 25234794 na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. k 19.09.2016.

6. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej aj len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ust. § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa ust. § 100 ods. 1 a 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

6. Z prevedeného dokazovania vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyni revolvingový úver, na základe predmetnej zmluvy ako právnická osoba, podnikateľ. Preto je potrebné vzťah z predmetnej zmluvy uzavretej medzi stranami konania posúdiť ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Žalobkyni bol poskytnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk pri mesačnej splátke 1.000,-Sk, ktorý bol neskôr zvýšený až na sumu 1.950,- eur.

7. Preskúmaním uvedenej zmluvy o úvere súd zistil, že zmluva skutočne neobsahuje výšku úrokovej sadzby. Za uvedenie ročnej úrokovej sadzby nemožno považovať uvedenie úrokovej sadzby v indikatívnom výpočte RPMN práve preto, že je to indikatívny výpočet nezodpovedajúci parametrom uvedeným v úverovej zmluve. V zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

8. Čo sa týka absencie údaju o RPMN odpoveď dáva uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.06.2022, sp.zn. 8Cdo/140/2020 (27. Pre revolvingový úver je typické, že konkrétny výpočet RPMN a ani údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa nie je možné pre povahu revolvingu v čase kontraktácie zmluvného vzťahu vypočítať vopred, pretože v danom čase nie sú presne známe podstatné náležitosti pre toto zadefinovanie, keď celý úver sa priebežne čerpá a dopĺňa, a teda nie je možné v zmluve zakladajúcej takýto vzťah uviesť konkrétny percentuálny údaj RPMN, pre ktorého vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátkach úveru a úrokoch s poplatkami. Preto neuvedenie konkrétnej a presnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na jeho charakter nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov. Zákonná náležitosť uviesť výšku RPMN je splnená uvedením tzv. indikatívneho výpočtu RPMN (t. j. akási „vzorová“ RPMN vyjadrená prostredníctvom výpočtu za reprezentatívne zvolených premenných), tak ako tomu bolo aj v posudzovanom prípade, čo správne zohľadnili súdy nižších inštancií). Táto námietka žalobkyne je nesprávna.

9. Ohľadom tvrdenej absencie rozpisu splátok súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.10.2018, sp.zn. 5Cdo/132/2017, a aj keď sa týka § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. možno ho aplikovať aj na ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z.. Súd má za to, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). Aj podľa záverov uvedených v rozsudku Súdneho dvora EÚ, sp.zn. C-42/15, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 cit. rozsudku).

10. Na základe uvedeného teda súd dospel k záveru, že úver, ktorý bol poskytnutý žalobkyni, je bezúročný a bez poplatkov, a to pre nedodržanie obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve, ktoré vyžadoval vtedy platný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., a to v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

11. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 3.028,14 eur a uhradila žalovanému sumu vo výške 3.542,10 eur. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 513,96 eur predstavujúcej rozdiel medzi plnením žalobkyne a poskytnutou sumou, teda sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

12. Podanie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru v režime zákona č. 258/2001 Z. z. umožňuje zákon o ochrane spotrebiteľa (R 10/2022).

13. Pokiaľ ide o námietku pasívnej vecnej legitímácie tak postúpením pohľadávky na zaplatenie nesplatennej časti úveru nedochádza k zmene účastníka úverovej zmluvy, a teda účastníkom úverovej zmluvy uzavretej so žalobkyňou žalovaný naďalej zostáva. Ak teda súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd nevidí dôvod, prečo by zároveň nemohol vo vzťahu k žalovanému konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, keďže táto skutočnosť bola základom pre uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť sumu vo výške 513,96 eur.

14. Súdna prax dospela k záverom, na základe ktorých je námietka premlčania vznesená žalovaným irelevantná, vzhľadom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5Cdo/29/2021, z 28.09.2021, v ktorom uviedol: „Dovolací súd dopĺňa, že aj v prejednávanej spore je potrebné vychádzať z momentu, kedy si žalobkyňa sama musela byť vedomá, že bez existujúceho (platného) právneho dôvodu previedla na účet žalovaného určitú čiastku resp. čiastky. Týmto momentom je aj podľa dovolacieho súdu porada, ktorú absolvovala žalobkyňa ako priemerná spotrebiteľka - fyzická osoba s jej právnou zástupkyňou, kedy sa dozvedela o rozpore niektorých jednotlivých konkrétnych dojednaní zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere so zákonnou úpravou (túto vedomosť je potrebné odlišovať od znalosti právnej kvalifikácie plnenia poskytnutého žalobkyňou nad rámec základnej sumy úveru ako bezdôvodného obohatenia)“; a uznesenie, sp.zn. 7Cdo/268/2021, z 28.02.2022, v ktorom uviedol: „Vzhľadom na to, že podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ C – 485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehoty je nevyhnutné na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia). ... Aplikácii uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018 bráni princíp prednosti rozsudku Súdneho dvora EÚ C – 485/19.“

15. Z prisúdenej sumy súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, na ktoré má nárok podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Splatnosť bezdôvodného obohatenia zákonom stanovená nie je a preto sa vychádza z § 563 OZ. Žalobkyňa si uplatnila úroky z omeškania od 29.07.2023 (t.j. od druhého dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému) a vo výške nepresahujúcej limit v zmysle citovaného nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (§ 10c v spojení s § 3). K uvedenému dňu bola základná úroková sadzba ECB vo výške 4 %. Súd preto priznal úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

16. Žalobca sa ďalej domáhal určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

17. Podľa názoru súdu žaloby upravené v ust. § 137 písm. c/ a d/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“) nevylučujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle ust. § 298 CSP. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj v individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednania. Okrem iného zo samotného zák. ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019,

sp.zn. 6Cdo/27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c/ Civilného sporového poriadku. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.). Spotrebiteľ má teda právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp.zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora a ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Aj z rozhodnutia NS SR pod sp.zn. 6Ndc/20/2016 z 23.01.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes.

18. Keďže zmluvné podmienky boli vytvorené žalovaným je daná jeho pasívna vecná legitímácia a právny záujem na tom, aby rozsudok súdu bol účinný aj voči nemu, pričom právoplatný rozsudok mu má zabrániť používať tieto zmluvné podmienky do budúca.

19. Čo sa týka zmluvnej podmienky uvedenej v časti VI., bod 2 zmluvy týkajúcej sa spracovania osobných údajov, tak súd poukazuje na to, že táto bola už opakovane vyhlásená ako neprijateľná viacerým rozhodnutiami, a preto súd nepovažoval za potrebné opätovne zdôvodňovať je neprijateľnosť (viď napr. rozsudok Okresného súdu Prešov z 28.12.2022, sp.zn. 9C/99/2022). Rovnako to je aj v prípade zmluvnej podmienky ohľadom oboznámenia sa s OP a Cenníkom pod bodom 4.

20. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky spočíva v tom, že žalovaný ju so žalobkyňou individuálne nedojednal, ale táto zmluvná podmienka bola už vopred naformulovaná v obchodných podmienkach. Žalobkyňa žiadnym spôsobom nemala možnosť ovplyvniť obsah rozhodcovskej doložky a mohla zmluvu ako celok odmietnuť, alebo podrobiť sa celému jej predformulovanému obsahu. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky bola vo vzťahu k žalovanému právoplatne judikovaná napr. rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp.zn. SK-3Csp/7/2022, zo dňa 18.07.2023. V rovnakom rozhodnutí súd určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, podľa ktorej neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie splátky. V rozhodnutí Okresného súdu Prešov, č.k. 20Csp/91/2020-37, zo dňa 07.09.2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 19CoCsp/54/2020, z 10.06.2021 bola obdobná zmluvná podmienka, avšak vo vzťahu k inému veriteľovi, vyhlásená za neprijateľnú. Zmluvné ustanovenie upravujúce započítanie platieb zakladá hrubú nerovnováhu v práva a povinnostiach zmluvných strán, keďže započítanie platieb ponecháva výlučne na veriteľa, pričom je v priamom rozpore aj s ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

21. Na záver súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo sporovej strany na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/2003 z 03.07.2003).

22. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto neúspešnému žalovanému súd uložil povinnosť nahradiť úspešnej žalobkyňi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.